

РАБОТНИКЪТЪ

(LE TRAVAILLEUR)

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

ЦѢНА:

мѣс. 1 л. 25 ст., 6 м. 2 л. 50, 1 г. 5 л.

Въ странство: 7 лева.

Абонамента се предплаща.

10 стотинки всеки номеръ

ВСИЧКО, ЩО СЕ ОТНАСЯ ДО ВѢСТНИКА, СЕ ИСПРАЩА

ДО РЕДАКТОРА Н. ХР. ГАБРОВСКИ.

ТЪРНОВО.

АБОНИРАНИЕТО СТАВА:

Търново, у редактора

и въ печатницата „Работникъ“

Предстоящитѣ избори.

По рѣшението на Министерскиятъ вѣтъ въ Търново, издаденъ е вече кѣселински указъ, съ който се назначава изборитѣ за идущото законодателно събрание на 18 Юний. Тѣкмо преди три мѣсеца отъ и дата станаха изборитѣ за IV то велико Народно Собрание, което прѣжествено погребѣ въ Търново събраниитѣ членове на Конституцията.

Още народа не е престаналъ да вѣрува въ избори и да се чуди на рѣшенията дѣлата на господа народнитѣ представители отъ В. Н. Собрание, които се сж пресни въ паметта на всички миналитѣ избори и ето че нѣтъ на нови избори пакъ наближава. Ако първитѣ избори имаха значение, защото се избираха хора, които предстоеше да се произведатъ по най-същественния за народа въпросъ—измѣненіето на конституцията. — то не по-малко значение иматъ и предстоящитѣ избори. Тукъ ще се избиратъ хора, рѣшитѣ на които ще се повѣрятъ дѣлобинитѣ на народа не за нѣколко дни, а за пѣтъ години споредъ новото измѣнение на Конституцията. Важно е, много е важно за народа да знай въ какви рѣцѣ той ще повѣри своята съдба въ разстояние на пѣтъ години. Важно е да знай, какви хора ще бждатъ неговитѣ законодатели, които ще правятъ законитѣ, ще налагатъ данъцитѣ, ще нареждатъ и управляватъ държавата и ще рѣшаватъ най-жизнениитѣ общественни въпроси.

Народа, обаче, съединявъ економически и притиснатъ за послѣдното време политически, стои равнодушенъ къмъ всичко, отъ което зависи неговата съдба. Отдавна време не се интересува отъ изборитѣ, най-големата частъ отъ народа, се е оставилъ да го водятъ за носа и жаждата да живѣятъ на чуждѣ гърба на една малцина, която не ще и да знае за страданията му, за мъжитѣ му, за несправедливостта, които се вършатъ върху него.

Прочее, като казваме „народа“, нека не се лъжемъ. Народа у насъ е разделенъ на двѣ части, правопротивоположни по интереситѣ си: на богатата — капиталистичната,

фабрикантитѣ, предприемачитѣ, голѣмитѣ търговци и банкери, лихваритѣ и венчки, които живѣятъ на гърба на другитѣ — и на бѣдна, работническа класа, положението на която отъ денъ на денъ става по-лошо, която катадневно губи своитѣ сѣдства за живѣние — земята, къщата, дюкениитѣ, иглата, чукътъ, станътъ и чекржътъ — катадневно се изхвърля на улицата съ празни рѣцѣ, катадневно се ограбва — фабрикантитѣ и предприемачитѣ своитѣ наемни работници, господаритѣ на работилницата и майсторитѣ своитѣ калфи и чираци, търговецитѣ своитѣ мончии, купувачи и дребни бакали — и катадневно тя испитва беззащитното си положение предъ господаритѣ на положението, предъ еждилицата и законитѣ. Раздѣли се и всеки денъ се раздѣля българския народъ, да кажемъ съ думитѣ на нашия „духовитъ“ министър-председателъ, на необюздани „атове“, които тѣчатъ всичко, живѣятъ отъ чуждитѣ потъ и кръвъ, и на „куци и сакати кончета“, които трѣбва да работятъ, да гладуватъ, да умиратъ за благополучието на „атове“, да бждатъ ритани отъ тѣхъ и осакативани, да киснатъ въ невѣжество и да се истощаватъ отъ болѣсти.

Нашата държава стала и се повече става представителка само на интереситѣ на богатата класа. Всички държавни сѣдства отиватъ въ полза и за защита интереситѣ само на тѣзи класа, на малцината, която всяка година става по-малка. Цѣлата законодателна дѣятелностъ отъ нѣколко години насамъ е насочена да се обезпечатъ интереситѣ само на тѣзи малцина отъ българския народъ. Народнитѣ Събрания отъ нѣколко години насамъ се повече и повече се загрижватъ само за осигурение необюздаността на „атове“, издаватъ се закони, които иматъ предъ видъ да покровителствуватъ само богатитѣ. Нито въ едно наше Народно Собрание до сега не се е чувалъ никакъвъ гласъ за защита на „куцитѣ и сакатитѣ“ — на работническата класа. Каква немилостива експлоатация се върши въ нашитѣ фабрики надъ работницитѣ, въ какви нечисти здания работятъ, какви груби, нечеловѣчни сж отношенията на нашитѣ фабриканти къмъ работницитѣ! А положението на работницитѣ въ

нашитѣ занаятчийски работилници, убийствената нечистотия на тия работилници, голѣмата експлоатация на калфитѣ и чирацитѣ! Нийдѣ въ просвѣтения свѣтъ гѣма да сѣрбимъ челоуѣкъ по-лошо положение отъ положението на нашитѣ работници. Между това нашата държава никакви мѣрки не взима за подобряване на това положение. Нито въ едно Народно Собрание до сега никой не си е издигналъ гласа за такова подобряние.

И не е чудно. Въ послѣдно време въ нашето Народно Собрание се явяватъ само представители на богатата класа и защитници на нейнитѣ интереси. Причината е, че нашата работническа класа до сега не съзнава важността отъ изборитѣ, не отдѣляне даже своитѣ интереси отъ интереситѣ на господаритѣ и експлоататоритѣ. Изборитѣ сж най-важното време въ живота на всеки народъ. Участието на работническата класа въ изборитѣ показва, до колко тя е събудена политически и общественно. Участието на работническата класа въ изборитѣ показва, до колко тя е събудена политически и общественно. Участието на работническата класа въ изборитѣ показва, до колко тя е събудена политически и общественно. Участието на работническата класа въ изборитѣ показва, до колко тя е събудена политически и общественно.

До сега съ право на избиране, което конституцията дава на всички български граждани сж се ползували само една частъ отъ народа; послѣднитѣ години — само капиталистическата класа и нейнитѣ защитници. Затова е ставало дума въ народното събрание само за интереситѣ на богатата класа. Но отъ сега натаатъкъ вече трѣбва да взема участие въ изборитѣ борбата и другата частъ на народа, като отдѣлна, угнетена работническа класа, въ името на своитѣ классови интереси, за свои классови народни представители и за защита на

своитѣ искания. Избирателното право, а най-главно ползуването отъ него съ знание и разбиране защо, — това най-сетнѣ ще доведе работницитѣ и цѣлото общество до спасение отъ злощастията.

Но классовата избирателна борба, каквато предстои на работническата класа, може да се води само тогава, когато тя се води съ организирани сили, по общъ планъ, въ името на ясни опредѣлени цѣли и искания, които водятъ къмъ цѣлитѣ. Работницитѣ въ цѣлия свѣтъ се борятъ за своитѣ права, за правата на потлуканото челоуѣчество, нодъ знамето на социалната демократия. Това знаме е знамето на всевъѣтската работническа класа. Подъ него трѣбва да се съединятъ нашитѣ работници и да поведатъ предстоящата избирателна борба.

Д.

Отворено писмо

до П. Р. въ София.

II.

Приятели,

Въ писмото си ти преименуваши българската социалъ-демократическа партия на „българска работническа партия“. Тѣзи игри въ преименуване на партията правихъ я не туку-така, а умислено. Искани, вижда се, да кажемъ съ това, че българската социалъ-демократическа партия не е работническа. Впрочемъ, по-нататъкъ явно казваши, че нѣмало у насъ още работническа партия. И едното и другото сж съвсѣмъ невѣрни тѣкувания на пѣщата. Социалъ-демократическата партия не е само работническа партия, а нѣщо повече. Тя е партия на работници съзнателни, работници социалисти. Когато казваме социалъ-демократическа партия, съ това казваме не само, че партията е работническа, но и че тя е работническа социалистическа партия. Разбира се, че може да се нарича една социалистическа партия и работническа само, както тя се нарича, напр., въ Франция. Това завися отъ единъжъ приетото название, отъ общепотребителността на думитѣ и т. н. По названието социалъ-демократическа партия, споредъ менъ, е по-широко, е по-характерно, отколкото само названието работническа партия, още повече, че съ течение на времето къмъ социалъ-демократическитѣ партии се присъединяватъ и членове отъ бур-

Такова своеобразно разбиране на социал-демократизма, на социал-демократическата програма и партия, докарва нѣкои отъ нашиятъ *безпрограми социалисти* до слѣдующето още по-своеобразно заключение: „Българска работническа партия не съществува; трѣбва да се работи по-напредъ за нейното организиране, та слѣдъ туй тя да предяви отъ страдала си искания, каквито тя одобри“. Шестъ мѣсеца

първѣ най-съзнателната частъ отъ българскитѣ работници заявява чрезъ в. „Работникъ“ своитѣ искания, които сѫ най-близкитѣ искания на социалъ-демократическата партия; шестъ мѣсеца наредъ тѣзи съзнателна частъ отъ българската работническа класа заявява въ в. „Работникъ“ своята солидарностъ съ программата и дѣйствиата на социалъ-демократическата партия и кани работницитѣ да станатъ въ редоветѣ ѝ, защото программата ѝ е тяхна програма; шестъ мѣсеца наредъ четемъ въ сѣщия вѣстникъ за организирането на нови работнически дружини и присъединяването имъ къмъ социалъ-демократическата партия! Всичко това ти гаче ли не искаашъ да видишъ, не цѣлишъ да признаешъ фактитѣ, дѣйствителността. Естествено е, че и ти казвалъ въ писмото си — „не сжществува работническа партия“. Ти, както се вижда, забравилъ, че социалъ-демократическата партия се организираше до сега, организира се днесъ, ще се организира въ бъдеще и постоянно. Но общественитѣ сили се организиратъ въ името на нѣщо, въ името на нѣкакви цѣли, ясно съзнавани, както и въ името на ясно съзнавани сръдства за достиганieto на цѣлитѣ. Въ името на какви цѣли трѣбва да се организиратъ работницитѣ? Единъ социалистъ отъ школата на Маркса и Енгелса работи за организирането на работницитѣ въ името на социалъ-демократически цѣли. А въ какво се изсказватъ тия цѣли? Въ „кабинетнитѣ умозрѣния“, съкратеното изражение на които се казва социалъ-демократическа програма. Ще рече, въ името само на социалъ-демократическата програма могатъ да се организиратъ работницитѣ. Безъ такава програма е немислимо организирането на социалистическа работническа партия. Само социалисти съ твърдѣ разбъркани глави могатъ да говорятъ за организирането на „работническа партия“, безъ да съзнаватъ цѣлитѣ и сръдствата за достиганieto имъ, безъ една строга социалъ-демократическа програма. Безъ такава програма може да се говори за организирането на работницитѣ въ каквито цѣлѣ други организации, но не и въ съзнателна классова работническа партия. А между това главната задача на всѣкой социалъ-

Тъзи е задачата и на българската социално-демократическа партия. А най-близките изчисления на програмата — това са средствата за достигане на целта. Впрочем, да свършим за сега с туй, а за другото до-пъти.

Д. Б.

„Какой свѣтильникъ разума угасъ!
Какое сердце биться перестало!“...
Некрасовъ.

Умира само злото.
Нищожността загива.
Но не Той; паметта му
Ще вѣчно съществува.

Паднѣте на колѣни
Предъ нашия братъ любимъ,
И неговитѣ кждри
Съ вѣнци да украсимъ. —

Съ вѣнцѣ на мѣченика.
Съ вѣнца на Христа, —
Катъ него Той обича,
Катъ него Той страда

И капчица калъ нѣма
На Негов' то челѣ.
Той святъ бѣ въвъ живота
И святъ е въ туй лѣгло.

Угасна бистъръ погледъ,
Вечъ туй сърдце свърши....
Не сѣща вечъ страданья,
Надѣжди и борби....

Прощай, друже, братъ,
За Тебъ ще отмѣтитъ
Тебъ старій свѣтъ събо-
Ний него ще срутитъ

Предъ Твоя трупъ кървъ,
Съ озлобленно лице
Кълнемъ се, че ще махне
Отъ земното лице

Туй, що убива, трови.
Грабежъть, подлюстьот
И черното теглило,
И мрака, б'дностъта.

Ако въ борбата паднемъ, —
Какъ падна сега Ти, —
И туй е нищо: — други
За насъ ще отмъсти!

Прости! Простив! Простѣ н
Г. Вакалани

Названието на вѣстника
казва на назначението му.

защипава интересът на
тѣ. Ккато на всѣкъдѣ,
а съ, дошло е вече време да
на ссоовото съзнание у
шло е вече времето да им
тѣтъ, по който тѣ не мину
ни да минатъ; дошло е ва
имъ се уважатъ срѣдства
а си служатъ, за да достъ
норо до желаемый край. Та
рай, когото тѣ сж повиза
ватъ, с тѣхното освобожд
деннието на страждущи
то, между което падне
жизнѣтъ и не искаме
чуждѣ грѣбъ. Тѣй като
а всѣкъдѣ трѣбва да се
алието на работницатѣ
о то тѣ сж назначени да
а имъ се уваже начинътъ
е достигнатъ това, азъ се
нѣколко думи къмъ тѣ

Другари работе м

Назначението ви е велико: Цето

ОТЪ ВРЕМЕ НА КОММУНАТА.

отъ Жюль Гедда.

(Преводъ)

(Продължение).

„Французскитѣ работници-социалисти, като си турятъ за задача въ економическата областъ повързването къмъ колективната собственостъ на всички сѣчва за произвеждане, рѣшиха за успѣхътъ на организацията и борбата да взематъ участие въ изборитѣ съ слѣдующитѣ пай-близски (минимални) искания:

А. ПОЛИТИЧЕСКА ПРОГРАММА.

1-во Отмѣняването на всички закони по печата: събранията и съюзитѣ и, особено на закона за Международното Общество на работниците — Отмѣняването на работническата книжка — тоя жълтъ билетъ на работника, и на всички статии отъ сводътъ на законитѣ, които даватъ на господаритѣ преимущества надъ работницитѣ;

2-ро Унищожението бюджета на външпоспѣданіята, повръщането въ рѣцѣтъ на нацията всички движими и недвижими имуществе, нарѣчени biens de mainmorte и принадлежащи на религиознитѣ кооперации (постановление на Коммуната отъ 1-й Априль 1871 г.), като включимъ тукъ и всички юмилени и търговски предприятия на тия моралисти;

3-то Всеобщо народно въоръжение.
4-то Административно и полицейско самоуправление на общинитѣ.

В. ЕКОНОМИЧЕСКА ПРОГРАММА.

1-во *Единъ день почивка въ седмицата* и за-
прещаване чрезъ законъ на патронитѣ (господаритѣ
да каратъ работниците да работятъ по вече отъ
шестъ дни отъ седмицѣхъ — намалѣването чрезъ
законъ на работния день за възрастнитѣ до 8 часа
— запрѣтване на дѣцата по малки отъ 14 г.
да работятъ въ частнитѣ работилници и намалѣ-
ването на работния день до 6 часа за лицата отъ
14-18 г. възраст.

2-ро Законенъ минимумъ на работната заплата, т. е. опредѣлена отъ закона най малка плата за единъ работенъ день, — която се определя всѣка година съобразно мѣстнитѣ цѣни на сръдствата за смѣстувание — хранитѣ, облѣклото, квартиритѣ и т. п.

3-то Равна работна заплата на работниците
отъ двата пола.

4-то Научно и професионално образование за всички деца, разносител по което падат върху гърба на обществото, т. е. на господарството и общината.

5-то Общество поема отгоръ си издържанието на старците и инвалидите на трудът;

6-то. Отстраняването на всѣка намѣса отъ страна на господаритѣ въ ръководението на работническитѣ каси за взаимно спомагане, за пенсии и проч., ръководение, което трѣбва да бѣде предоставено исклучително на работниците;

7-мо Отговорността на господарите за частните случаи съ тѣхните работнилиз ностъ, гарантирана съ залогъ, внесенъ отъ и пропорционаленъ на числото на наемъ ботници и опасността на даденото произвѣ

8-мо. Участвуването на работниците съставяние правила за разнитъ работнищѣ, жавание на заграбеното отъ господаритѣ о н показватъ работниците си съ щрафове и П отъ работната имъ заплата (Постановленіе на муната отъ 27 Априлий 1871 г.); таи

9-то. Преглеждането на всички работни
които се отчуждава господарственното (кол-
(банкитѣ, желѣзницитѣ, минитѣ и т. н.): тат-
рането на всички държавни работни чл-
ботницитѣ, които работятъ въ тѣхъ. зви

10-то. Унищожаването на всички данъци и привеждането на всички въведени прогресивен данък на първоначално 3,000 л. — Унищожаването по сребрена линия и на сребро по тютюно от 20,000 л. по права

Тая програма бѣше изработена отъ Карлъ Маркса, Енгелса, Ж. Гедатъ бѣше призната и отъ В. Малона (които око̀ло това време въ Швейцария). крайнитѣ и общитѣ искания на социален редъ най-близки искания, които дѣвять да се води катадневна борба, безъ партия не може ни да живѣй, ни да

*) Ний обръщаме лай-серпозно внимаанет
програми социаль-демократи върху начина, по
работна и предложена на одобрение програма

и по-голям интерес да извършват, е свито; олтата, които ще се извлече от него, те е полза за вас, за дѣлата ви, за цѣлото човѣчество. Бждете само внимателни къмъ свѣтитѣ, които ви се даватъ, да узрѣте по-скоро за това дѣло. Това, което ви се препоръчва за сега, не е цѣла, а, която се гони, но е само едно сръдство, необходимо за достигането крайтъ. То е оствѣтъ, по който трѣбва да се мисли, за а се иде отъ другата страна — въ паритвото на правдата, на истинското равенство и братство. А какво ви се казва по-гоянно въ този вѣстникъ? Всички сте азбали, че ви каиятъ да се съединявате, а поразмислете задружно за хала си и а се разберете, какво трѣбва да вършите, а да го подобрите. Съединявайте се, колото е възможно повече. Нуждитѣ ви сѣ пакви, за това не се поставяйте единъ рѣщу други, но всички скупомъ се по-тавете сръщу това, което ви е общий ратъ. Това ваше съединение ще е само състояние да докара едно време, когато те се махнатъ неправдитѣ отъ лицето на змита. Вий ще можете да направите сички преобразувания въ обществото, за-дот скупомъ всички ще представляватъ о-голямата сила. Вашето разединение е простъ полза на едно мѣстество, което пред-тавлява силата и заповѣда. А вий съ-ашата сила ще се стараете да отдадете сѣмму нужното за прекарването на тихъ спокоенъ животъ. Вий ще можете тога-да унищожите войнитѣ, които се под-ръжкатъ само отъ онѣзи, които се ползу-атъ отъ тѣхъ безъ да страдаятъ. Вий о му, блага съ подобнитѣ си въ цѣлий свѣтъ де провъзгласите международний миръ — а васъ ще се дължи благото на цѣлий ародъ. Миллионитѣ, които се харчатъ отъ ашитѣ кесии, за да ви избиватъ, ще оста-у работатъ за обществото въ видъ на нѣща по-изни, а не човѣкоубийствени. Да, вий, минете отъ слабитѣ днесъ, вий на които лавитѣ се биятъ съ собственни камъни, о е в те станете силнитѣ или по-добри равни стватъ всички. Вий тогава ще се славите съ достъпаността на истинското равенство й. То братство, които съществуватъ за сега ало на думи. Да, това се очаква отъ васъ, аботници, и колкото по-скоро започнете а работите задружно, толкова по-скоро унете се боратъ плодетѣ отъ работата ви. ае възхваляете съ дружествата, съ общи събрания ае въ взрете по-нататъкъ. Съ това ще пости-нете заедно съ подобнитѣ си въ другитѣ трани сдружаване, което ще се корониса ѣ пришествието на равноправно всесвѣтско тѣ общество...

и да Прочее, на работа, другари работници. нитѣ съединявайте се; образувате едно цѣло, зъ се оето ще ви помага въ дѣйствиата — съ въ ова вашата побѣда е сигурна.

Часть отъ студентската младежъ, които работятъ мисли още отъ скимейнитѣ за козаль, о за подобряването участия на страда-люлю:цето човѣчество, ще работи между васъ

и заедно съ васъ. И ний, и ний съ васъ сме работници, но само качеството на ра-ботата за сега се отличава доста много отъ вашата. Да, не трѣбва да оставаме назадъ отъ подобнитѣ си въ другитѣ стра-ни. Трѣбва да гледаме да не ни свари несприготвени борбата за освобождението. Тази борба вече се предрича въ другитѣ страни. Ето що четемъ въ едно отъ на-шитѣ списания: „Издаваемото въ Филадел-фия економическо списание „Annals to the american academy“ обнародва една статия, която е направила доста голѣмъ шумъ, особено между работницитѣ. Авторътъ на тѣзи оригинална статия поддържа, че съществуватъ всички призици за една нова революция. Изрвата обща революция била реформацията, втората — великата французска бун на 1789 г., а третата ще стане подъ формата на економическо-соци-ална революция. Реформацията, казва той, бѣ плодъ на тевтонскитѣ племена за да се освободятъ отъ чуждестранното духовно владичество. французската революция бѣ плодъ на стремлението за лична свобода, новата революция ще има за цѣлъ да унищожи индивидуализма и да го замести съ общинно владение. Съ други думи, третата революция ще да унищожи част-ната собственостъ, а съ нѣя наедно и сиромашията“.

Л. П.

РАБОТНИЧЕСКИ ВЪПРОСИНИКЪ

Въ нѣкоя друга страна въ Европа работницитѣ не работятъ тѣй дълго, не живѣятъ тѣй лошо и не търпятъ такава жестока експлоатация както у насъ. Никѣдъ официалната статистика не е тѣй занемарила положението на работницитѣ както у насъ. Ний нѣма-ме почти никакви официални свѣде-ния за състоянието на трудътъ въ раз-нитѣ занаятчийници, работилници и фабрики. Освѣнъ годишнитѣ отчети на окръжнитѣ управители, въ които се сръбчатъ нѣкон съвсѣмъ слаби данни за числото на фабричитѣ, занаятитѣ, работилницитѣ, ний нѣмаме по подро-ни и по точни статистични за положе-нието на работницитѣ, и на формиитѣ на експлоатацията.

Предъ видъ на това ний, социали-ститѣ, сме принудени сами да събираме тия свѣдения, които ни сж нужни за нашата дѣятелностъ. За тая цѣлъ ний намѣрихме за добръ да се обърнемъ къмъ всички членове на партията и къмъ всички оии, които желаятъ да изучатъ положението на нашата работ-на класа, да си обяснятъ причинитѣ

на това положение и да намѣрятъ нсходъ въ плодотворната социалисти-ческа дѣятелностъ, обръщаме се къмъ тѣхъ и ги молимъ да отговорятъ точно и ясно на питанията, които имъ задава въпросника. Нека всѣки работникъ испрати свой отговоръ въ редакцията на в. „Работникъ“. Нашия вѣстникъ ще се възползува отъ тия отговори за да запознай своитѣ читатели съ поло-женieto на всички работници въ Бѣл-гарии.

Този въпросникъ е преведенъ отъ фрeнсиан Revue Socialiste и е писанъ за Франция, гдѣто економически жи-вотъ е по-развитъ отъ нашия, но по-вечето питання могатъ да се зададѣтъ и на нашитѣ работници.

I

1. Какво е вашето занятие?
2. Кому принадлежи работилницата, въ която работите; на единъ капиталистъ ли, или на акционерно дружество? Кажете имената на вашитѣ работодатели — капи-талисти или директори на дружеството.
3. Колко души работите въ заведението?
4. На каква възраст и отъ кой полъ сж тѣ?
5. Отъ каква възраст дѣцата [момчета и момичета] захващатъ да работятъ?
6. Колко нагледници и други уредни-ци има, които не получаватъ обикновена заплатата?
7. Имате ли чираци [ученици, практи-канти]? Колко сж?
8. Освѣтъ обикновенитѣ работници, които иматъ всѣкога работа, има ли и други, временни?
9. Вашия господарь некарва стока само за мѣстнитѣ ли търговци, или за пазари на цѣла Бѣлгария, или пъкъ извозва въ чужбина?
10. Въ градъ или въ село се намира вашата работилница или фабрика? Назо-вите мѣстото.
11. Ако работилницата е въ село, то стига ли ви работата въ нея за вашата прехрана, или сте принудени още да работите земайтъ?
12. Съ машини или безъ машини ра-ботите?
13. Расправете всичко що се отнася до распределението на труда въ вашия за-найтъ?
14. Съ пара ли се движатъ машинитѣ въ вашата работилница?
15. Колко стаи заема всѣки отдѣлъ на вашето производство? При какъвъ отдѣлъ вие работите? Опишете неговата техни-ческа частъ и расправете, каква мускул-на и първна сила изисква вашата работа и въобще — какво влияние ти има върху здравето на работницитѣ.

16. Опишете хигиеническитѣ условия въ вашата работилница: голѣмината на стаитѣ и на мѣстото, отдѣлено за всѣки работникъ; провѣтриването, температу-рата, варосването на стѣнитѣ, заходитѣ, въобще чистотата, шумътъ на машинитѣ, металическия прахъ, влажността и др. т.

17. Има ли нѣкакъвъ правителственъ надзоръ, — полицейски или общински, надъ хигиеническитѣ условия въ работил-ницата?

19. При работенето въ вашето занятие не се ли отдѣлятъ отрошни мизрии, кон-то причиняватъ особни болѣсти между работницитѣ?

19. Не е ли препълнена съ машини вашата работилница?

20. Движателитѣ [коледа и др.], апаратитѣ [ремѣци и др.], които предаватъ движението, машинитѣ тѣй ли сж устрое-ни, щото да избѣгватъ нещастни случаи?

21. Преброеете всички нещастни случаи, които знаете.

22. Ако работите въ рудница, то опи-шете какви сръдства употребява вашии работодатели, за да нареди провѣтрива-нието и да избѣгне избухването или други нещастни случаи.

23. Ако работите въ фабрика, дѣто се произвеждатъ химически вещества, въ фа-брика или мануфактура за металически издѣлия, или въобще въ нѣкой занаятъ, който представлява извѣстна опасностъ за работницитѣ, — то преброеете предпа-зителнитѣ сръдства, съ които си служи вашии работодатели.

24. Съ какво се освѣтлява вашата ра-ботилница [съ свѣтиленъ газъ, съ петролъ и т. н.]?

25. Въ случай на пожаръ въ работил-ницата много ли сръдства има за избѣг-ване?

26. Ако се случи дѣщо, задлъженъ ли е господарьтъ по закона да възнагражда-ва работника или неговата челидъ?

27. Ако нѣма законно задлъжение, то бивало ли е нѣкога, щото господарьтъ да е заплащалъ на работника, съ когото се случило нещастното при работенето?

28. Дохожда ли лѣкарьтъ да преглеж-да вашата работилница?

29. Ако работите въ къщи, опишете стаита, въ която работите. Само съ алия-та ли си служите, или употребявате и малки машини? Помагатъ ли ви вашитѣ дѣца или други нѣкон [възрастни или непълнолѣтни, отъ мъжки или отъ жен-ски полъ]? На частни хора ли работите [по поръчка] или на работодателя? Какъ се тъкмите съ работодателя: направо ли или чрезъ посредници? (Смѣдва).

МАЛКА КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ

Хасково, Иванъ Чандаровъ. — Получени 17 лева. Стара-Загора, П. — Защо не пратиha рѣшения-та? Нашите поне, кои е причината, гдѣто закл-сѣха.

Разградъ, К. — Върнете по-скоро пратената кви-

Тая программа, нарѣчена программа на най-ботническитѣ искания бѣше представена, като проектъ нъ отъ а групитѣ въ различнитѣ области и допълнена а нашъ нѣкон пунктове (гледай подчертанитѣ мѣста). о прѣригната отъ парижский конгресъ, ти предизвика аботническото на нѣкон, въпрочемъ неинтересни хо-ботнича, които по-послѣ се нарѣкоха анархисти и кон-даритѣ о не щѣтъ и да чуятъ за избирателната агитация. ове и Потвърдена и отъ национални конгресъ въ нове Хавръ (презъ Ноемврий 1880 г.), тая программа); тана наша хартия; вънъ отъ нея стояха само ки въспомѣнатата шепана анархически бърборковци и нѣ-шото колко, не много, синдикални камари, които слѣдъ т. л. ато протестираха противъ революционнитѣ коллек-тивистически рѣшения на Марсийския конгресъ, звикаха въ сѣщия градъ, Хавръ, контръ-конгресъ съ.

Предвождано отъ нѣкой си Барбере, който ста-а по-послѣ началникъ на отдѣлението въ мини-стерството на вътрѣшнитѣ работи и нѣкой си Ли-онне, избранъ за депутатъ въ 1883 г. благодарение на поддръжката на господаритѣ и опортюниститѣ отъ депар. Долна-Сена, това враждебно на социа-

на работническа социалъ-демократическа партия. Не работницитѣ сами изработиха и мотивираха тая программа, но тѣхнитѣ теоре-тически и практически представители и изразители на тѣхнитѣ интереси и сръзления. Марксъ, Енгелсъ, Ж. Годъ, П. Лафаргъ, които най-добри знаяха положението, нуждитѣ, исканията и сръз-ленията на французскитѣ работници, които най-добри разбираха освободителната мисия на пролетариата и сръдствата за неговото освобождение — организирането му въ классово политическа пар-тия съ най-близки искания, „които даватъ възможностъ да се води каталическа борба, безъ която ни една партия не може ни да живѣи, ни да се развива“, тия изменно ръководители дадоха планъ на ра-ботницитѣ и ги опатиха къмъ дѣлата.

Време е вече да разбератъ нашитѣ безпристрастни слѣпници, че най-плодотворна дѣятелностъ е програмната партийна дѣятелностъ.

Отъ РЕДАКЦИЯТА.

лизма работническо малцинство не закъсни да се распадне. Слѣдъ двѣ несполучливи опитвания да свикатъ конгресъ въ Бордо и въ С. Манде, то, безъ да се гледа на покровителството и паричната поддръжка на правителството, въ 1882 г. не същи-ствуваше даже pro forma.

Първото нападение подъ което подпадна, осно-ваната отъ Марсийския и Хаврския конгресси работ-ническа партия, стана въ 1880 г. слѣдъ амнистията, която повърна въ Франция заточениитѣ и изгна-ниитѣ на Парижката Коммуна. Съ исключение на Малона, Дерера, Вайана, Потье и други 20 души, французскитѣ изгнаници въобще нищо ново не бѣха се научили и нищо не бѣха забравили. Часовницитѣ имъ бѣха сирѣли въ 1871 г., и, като не допуцаха, че хората могатъ да вървятъ напредъ безъ тѣхъ; като не бѣха въ състояние или като не искаха да разбератъ това движение, което се извърши въ тѣхно отсъствие, тѣ се истѣниха не само като критици, но и като противници на това движение. Противъ най развитий слой отъ фран-цузский пролетариатъ, който за пръвъ пътъ се организира въ классово армия, тѣ поставиха тѣй паречений социалистическия съюзъ, който бѣше въ сѣщностъ само съюзъ на идеитѣ и хората на буржуазний радикализъмъ. Къмъ тоя съюзъ се при-сѣдиниха Жюрдъ, Тейсъ, Амуру, А. Арну, Лу-шния та даже и Лонге. Впрочемъ, работата на тоя съюзъ се свърши съ нищо, или пъкъ компро-метира своитѣ основатели организатори.

Между това когато ръководителитѣ на това реак-ционно движение претърпиха жалко поражение въ вре-ме на парижскитѣ избори, коллективистическата про-

грамма на нашата партия още въ Септемврий 1880 г. одържа побѣда при муниципалнитѣ избори въ Коментри. Презъ Януарий 1881 г. въ време на парижскитѣ муниципални избори за нея гласуваха 12,000, макаръ, че борбата можѣше да се води отъ привържениитѣ на нашата классово партия само въ не много квартали. *) За началото това бѣше едно голѣмо тържество, къмъ което по послѣ се присѣдини и сполукитѣ при изборитѣ за въ законодателното събрание презъ Априлий сѣщата година. За нашата программа се искааха 50,000 въ Парижъ, Лионъ, Рубе, Але, Труа, Реймсъ, Монтлюсонъ, Елийсвертъ и т. н., макаръ че ний бѣхме безъ пари, безъ вѣстници и макаръ че ра-дикалната фракция отъ буржуазията бѣше ограбила нашата программа, като бѣше заела отъ нея много пунктове.

При такъвъ вървекъ на работитѣ и особено предъ видъ на това, че ний скоро имаме свой катадневенъ органъ „Le citoyen“ (Гражданинъ), а новитѣ закони за печата, събранията и синдикал-нитѣ съюзи уѣсниха дѣлото на работническата организация и борбата, нашата партия несъмѣнно скоро би се сравила по сила и численностъ съ нѣмската социалъ-демократия. Но за съжаление тогава се породиха печални несъгласия, които макаръ и да не попрѣниха на распространението на идеитѣ, развалиха единството на движението и ни оставиха само слѣди отъ предишната партия.

(Смѣдва).

Вънъ отъ работническата партия и нейната программа — казване избирателний манифестъ на работницитѣ — могатъ да стоятъ само побърканитѣ и съмнѣнитѣ на капиталиститѣ.

танция, за да се постигне съгласно последното ви писмо.

Пловдив, Н. П. Г. Пратете стойността на книгите и пари за експедиция, за да ви испратим.

Женова, А. — Получен материал. Стихотворението ви ще поместим по-нататък.

Ямбол, Никола Петров. — Получихте ли двете телеграми? Защо нищо не отговорихте?

СОЦИАЛЕН ПРЕГЛЕДЪ. ВЪ БЪЛГАРИЯ

Търново.

На 23-й Май гражданин Д. Благоев държа рѣчи въ тукашния Работнически клуб за отпадането на запалитѣ, на дръбната търговия и земледѣлие, и за сръдството, което ще спаси всички ни отъ грозната опасностъ.

Най-напѣдъ той говори за „блаженно починалото“ време, когато нѣмаше още никакви машини и когато живѣяха въ градоветѣ на еснафи а въ селата на голѣми семейства. Тогава хората бѣха дръбнави и нищо ги не интересуваше, но поне всѣкому бѣше сигуренъ животъ. Това време преживѣхме и ний подъ турското иго, когато не се внасяха отъ вънъ почти никакви стоки, и нѣждитѣ ни не бѣха развити. Ето защо това мрачно време е оставило добри спомени у напѣтитѣ запалитѣ и земледѣлци.

Въ другитѣ страни (въ Западна Европа) преди стотина години захващаха да изнасятъ машини една слѣдъ друга, които оставиха безъ работа милиони хора, защото съ машинитѣ се работи стотини пѣти повече нѣща отъ колкото съ рѣжѣ. Ясно е само по себе си, че дръбнитѣ запалитѣ, дръбната търговия и дръбното земледѣлие не можаха вече да вървятъ и по тоя начинъ се появи дрипаво и гладно болшинство и незначително число богати, владѣтели на машинитѣ, на голѣмитѣ земи и на голѣмитѣ капитали.

Колкото повече се изнапѣриха машини и колкото повече ги усѣършенствуваха, толкова повече хора бѣстваха безъ работа, а пѣкъ и тии които имаха работа живѣяха днесъ за днесъ, защото имъ плащаха толкова колкото да се прехранватъ само. Това положение става отъ денъ на денъ по-лошо и запалва всички; затова работното население въ другитѣ страни все повече се събужда, става недоволено отъ дневнитѣ наредби и се присѣдинява къмъ истинскитѣ си защитници, заедно съ които се бори за премахването имъ (на дневнитѣ наредби).

Ний не можемъ да се похвалимъ, че у насъ дръбното запалитѣство, дребната търговия и земледѣлие вървятъ добръ. „Слѣдъ освобождението отъ турското иго, каза говорившия, ний захвапахме бързо да крачимъ за да стигнемъ Европа. Напѣтитѣ запалитѣ пронадаха единъ слѣдъ други и само извънредната работа [по 14 часа и повече на денъ] имъ дава, макаръ и скѣдно, необходимитѣ нѣща за живѣние. Внасятъ се отъ вънка стоки много по-ефтини и по-привлекателни отъ напѣтитѣ; дребната търговия спира, защото не може да конкурира съ едрата търговия; а пѣкъ не ценятъ ли отгоре дапѣтитѣ отъ денъ на денъ се увеличаватъ“....

И това е още нищо. Всѣки запалитѣ и др. работникъ вижда вече, че положението ни става отъ денъ на денъ по-лошо... Да се подигнатъ дръбнитѣ запалитѣ вече е невъзможно. Остава щемъ не щемъ да се развива у насъ работенето съ машини или на едро и то само за единъ или нѣколко господари. Това ще направи още по-лошо положението ни, но нѣма що да се прави. Такъто е времето въ което живѣемъ. Ний бързо крачимъ по тоя нѣтъ... Но колкото по-скоро се извърши това послѣдното [развитието на капитализма и на свързаното съ него пролетаризиране на населението] толкова по-кратки ще бждатъ мъченията отъ дневнитѣ наредби и толкова по-бърже ще могатъ да се премахнатъ тѣ.

По-нататъкъ гражданин Благоевъ говори за ползата, която ще принесатъ машинитѣ и другитѣ изнапѣрвания когато тѣ не ще бждатъ собственостъ само на нѣколко лица а на всички работници заедно.

Слѣдъ това говори за здружаванията на запалитѣ у насъ. Говоривши не върва, че може да се сполучи да се съединятъ всички запалитѣ отъ единъ запалитѣ и да работятъ въ една обща работилница. Това могатъ да направятъ голѣмитѣ капиталисти, каквото и правятъ

вече... Такива сдружавания съ много хубаво нѣщо, но само когато тѣ обхващатъ всички запалитѣ въ цѣлата страна. Това може да стане когато болшинството стане социалистическо.

„Социалистическитѣ наредби, каза той, ще бждатъ въ интереса не само на работницитѣ но и на всичкитѣ човѣци — на цѣлото общество... И дѣйствително, кому е днесъ сигурно положението? Може ли пѣкой да бжде увѣренъ че утрѣ или другъ денъ не ще бжде по-слѣденъ сиромасъ?... Постояннитѣ фалити у насъ и въ чужбина, не показватъ ли всѣкому колко е сигурно положението ни?... А пѣкъ и само отъ хлѣба ли имаме нужда?... Бждѣщата, социалистическата наредба не ще бжде добра за едни и угнетителна за други. Само при нея всѣки ще бжде свободенъ и съ удовлетворени нужди. Ти ще тури край на всички неправди и класове... Ще се премахне сиромашината, робството, тиранията и всички други притесняния... И тѣй само властолобцитѣ и ленивитѣ не би желали събжданията на социалистическитѣ наредби... Но само работницитѣ съ заинтересувани отъ премахването на сегашнитѣ наредби, защото най-много тѣ страдатъ отъ тѣхъ, върху тѣхъ падатъ всичкитѣ тежести на тии наредби“...

На свършване гражданин Благоевъ се спрѣ на това — какво може да направи една държава за да подобри положението на населението. Той приведе мнѣнието на единъ сръбски писателъ, който изчислява колко работилници, колко машини и други подобрѣния може да направи държавата за населението даже съ тии пари които се харчатъ по войската и по други рѣчи ги безполезни работи. „Държавата, каза той, може много да подобри положението на населението. Но ти ще направи това само когато населението праща въ Народното Събрание свои истински запалитѣ“...

Само когато по-голѣмата частъ отъ населението пригърне социалистическото учение и бжде организирано въ социално-демократическата партия — само тогава то ще направи социалистическия превратъ и по тоя начинъ да освободитъ човѣчеството“...

Георгиевъ.

Габрово.

Работницитѣ въ нашия градъ сѣ повече и повече се събуждатъ и захващатъ да съзнаватъ своето положение, както и какво трѣбва да правятъ за да се спасятъ отъ злощастieto, което се уголѣмява за тѣхъ. Разбира се, че това не е по-угодата на тии, които искатъ да живѣятъ на чуждѣ гърбъ и съ експлоатация на работницитѣ; но щомъ еднажъ работницитѣ съзнаятъ, че тѣ съ човѣци, че тѣ иматъ право да защитаватъ себе си отъ грабительството на дарождитѣ и експлоатацията, тѣ вече съ силни, тѣ вече не могатъ да не отхлѣятъ своитѣ интереси отъ интереситѣ на своитѣ грабители и да се борятъ съ тѣхъ.

Въ нашия градъ още на 24-й Априлий 18 души работници единодушно рѣшиха да съставятъ едно работническо дружество, съ каса за взаимно спомогане и за саморазвитие и го съставиха. За председател на дружеството се избра Г. Чанговъ, а за касиеръ Вотию Зимновъ.

Още на първото си засѣдание дружеството рѣши да си напѣри едно помѣщеніе, гдѣто редовно да се събира и да даде възможностъ да се развие у работницитѣ близкото познание по между имъ и взаимно съгласие. Помѣщеніето е вече напѣрено и дружината редовно продължава да се събира. Днесъ дружината вече брой 25 души работници. Въ едно отъ послѣднитѣ си засѣдания дружината, като изяви своята цѣлна солидарностъ съ българската социално-демократическа партия, като признава, че исканията на программата ѣ съ исканията на работницитѣ, рѣши, че е необходимо да се прати въ международния конгресъ въ Цюрихъ единъ делегатъ, който да искажи солидарността на напѣтитѣ работници съ другитѣ, както и напѣто положение. За делегатъ тукашната дружина одобри единогласно Никола Хр. Габровски. Отъ сегата нататъкъ всички свои рѣшения дружината ще испраща до Общия Съвѣтъ за свѣденіе и за обнародване въ вѣстника.

Ний върваме, че въ скоро време всички малко-много свѣтни работници ще се присѣдинятъ къмъ дружеството, ще си подадатъ ръка и съ общи сили ще се заловятъ да се борятъ за своитѣ права и интереси.

Нѣма защо работницитѣ да се планатъ отъ лудитѣ и глупавитѣ закарвания на своитѣ врагове. Тѣ съ граждани, тѣ съ човѣци, тѣ съ еплата щомъ съ съединени и се поддържатъ. Ако всѣки тѣгли на страна и всѣки гледа само за себе си, тогава всички страдатъ, за всички е зло, и само тѣхнитѣ врагове се ползватъ отъ безсилието и неразбираието на своитѣ интереси. Впрочеми, напѣтитѣ работници вече разбиратъ по-вече себе си и скоро тѣ ще станатъ сила щомъ понекатъ. До пѣти по-вече.

Г. Ч.

СЛИВЕНЪ.

в. „Свобода“ и социалистѣ.

Въ брой 1086 отъ 27 Априлий на в. „Свобода“ е публикувана една дописка отъ Сливенъ, съ подписъ „единъ търговецъ“. Тя е като отговоръ на дописката ни, обнародвана въ № 24 на в. „Работникъ“, гдѣто излагахме между другото нѣколко факти изъ истинния животъ на тукашнитѣ фабриканти въ отношение къмъ работницитѣ, за да докажемъ, че не съ социалистѣ, които развиватъ или проповѣдватъ развратъ, но самитѣ представители на буржуазното общество.

Въ тая си дописка почтениа търговецъ (представете си: търговецъ, а не фабрикантъ!) се залавя да защитава, като платенъ адвокатъ фабрикантитѣ противъ социалистѣ, като излива върху тѣзи послѣднитѣ купъ безсърдечателни думи, като: умовредени, бездѣлници, лѣнници и пр. Дали озлобения авторъ на дописката самъ върва въ туй, което казва, или иска да убѣди и другитѣ и себе си въ качества тѣкмо противоположни на социалистѣ, е мъчно да се разбере, но по-изрочно е послѣдното, тѣй като отъ дописката се види, че той познава около десетина души тукашни социалисти; а щомъ ги познава, той навѣрно знае, че всичкитѣ отъ тѣхъ работятъ отъ сутриня до вечеръ не да посрѣбятъ и испроваждатъ мушцери и по тоя начинъ да прекарватъ времето си въ развлечение, но съ сериозно трошение на жизненни сили.

Но главното не е въ разнитѣ компрометирующа извадки, които даватъ на социалистѣ; тѣмъ послѣднитѣ съ научени да слушатъ още по-остри и по-противоположни на схицискитѣ имъ качества извадки. За тѣхъ е много ясно, че противникитѣ имъ асѣл и не могатъ другоаще да говорятъ; не безпристрастно оцѣнение, нито подобрѣние на дѣлата си чакатъ тѣ отъ довольното буржуазно общество, а укори, насмѣлки, закарвания.

Социалистѣтѣ пѣлѣзоха и съ программата си, и съ теорията си, и съ дѣлата си, тѣй както си съ, да ги видятъ и разбератъ всички, а напѣтитѣ буржуа продължаватъ още да ги смислятъ ту съ разбойници, като Куртева, ту съ бездѣлници, като тѣхнитѣ сипове, които чакатъ само маразъ, ту съ хора развалени, анархисти, никилисти и пезнамъ какви-чи още. Можемъ ли подиръ туй да върваме, че говорятъ искрено това? Не, очевидно е, че тѣ знаатъ много добръ какви съ истинскитѣ социалисти, но продължаватъ нарочно да говорятъ противното, разбирате вече съ каква задна цѣль. Но това нѣма да имъ помогне. Колкото пѣтъ да изначаватъ и укриватъ истината, тя сѣ си остава истина и хората сѣ повече и повече захващатъ да разбиратъ социалистѣтѣ, тѣй както си съ въ сѣлността, трудолюбиви поборници за подобрѣнието на обществентѣ (економически, а споредъ туй и всички други) отношения възъ основа на необорими научни начала.

Главното, за което говорихме и въ предишната си дописка, е кривото тълкуване на самитѣ тѣзи начала. Ето буквално думитѣ на „единъ търговецъ“: „Колкото за претенцитѣ на дописника, че трѣбвало да си работимъ пѣацитѣ по първоначалния начинъ, т. е. да прѣдемя прѣждата на ржка и да искаваме саморжкни стока, това е просто глупостъ отъ страна на единъ човѣкъ, който долугорѣ вижда отъ носа си по-надалечъ.“ (Сливенъ).

ВЪ СТРАНСТВО

Болгрия: Международния конгресъ на рудокопачитѣ въ Брюкселъ.

(Продължение и край).

Слѣдъ протѣриваніето на делегатитѣ конгреса пристѣжи къмъ дневния редъ. Тури се на разглеждане въпросатъ за осемъ часовия работенъ денъ въ всичкитѣ

рудници. Конгреса потвърди тии принципъ за ограничението на работния денъ на 8 часа въ рудниците до излизаніето отъ

Слѣдъ това конгреса рѣши да сръдствата, които трѣбна бѣтъ за озаконяването на работенъ денъ. Мнозина отъ делегатитѣ се искаха въ полза на стачка. Тѣ прѣдложиха на конгреса да рѣши въ рудницитѣ осемъ часовия работенъ денъ. Въ полза на общата стачка. Въ полза на решение се искаха и франкокопачи чрѣзъ свои делегати а тѣй сѣщо и делегатитѣ отъ ний. Най сѣтъ слѣдъ дълго въпроса се тури на гласуване ството отъ английскитѣ делегати по ония, които представляваха рудокопачи гласуваха за обща Белгийскитѣ, французскитѣ, и австрийскитѣ делегати тѣй суваха за общата стачка.

Това е една голѣма крачка с. Преди нѣколко години, английските докопачи бѣха върли противницата стачка, но горчивията всѣкидневната борба съ обществата, като митинги, петиции и бѣдиха, че правителствата отсѣ подъ натиска на силата. А на ний, най-организования протестъ ботницитѣ е общата стачка. тая стачка, това значи да се заводитѣ, фабрикантитѣ, да се ходитѣ ч желѣзницитѣ, съ се прекъсне економическата въ обществото, и да се напѣтната неспособностъ въ общественя наредба, която денъ не може да съществуватъ, би трудѣтъ на работницитѣ.

Днесъ камешнитѣ вилници хлѣбъ на индустрията, на прѣзъ изобщо. Тѣ съ двигателната помический животъ на обществото чаритъ много добръ разбиратъ трѣскаво и укасно положеніе напѣри буржуазията, щомъ тѣ работата ѣ въ цѣлия свѣтъ единъ и сѣтъ денъ отъ тѣмъ надъ земята да протѣтъ не експлоатацията.

О! тогава тѣ отъ нѣмай кади ни и ще озакони осемъ часовъ денъ. Но ще се сиратъ ли ний тии отстъпки? Ще се жѣло тѣ съ тия малки подобрѣния: побѣдоноснитѣ сили, нѣма да скатъ вече не да намалаватъ, въ край на експлоатацията?

Кой може да се съмнява въ ботницитѣ се организираха въ родни съюзи по запалитѣ, а въхъ една обща всесвѣтска работни цялъ-демократическа партия ли това — да уникожатъ експлоатиратъ труда, владѣнието и ползуванието общественно.

Конгреса прие рѣшение да бранението на женския трудъ въ тѣ рудници на свѣта. Това ни отъ много голѣма важностъ. Въ време женитѣ съ най-нещастни на експлоатацията.

Сегашната капиталистическа истрѣгва отъ домашното огнено прегрѣдкитѣ на тѣхнитѣ жилища тласка въ сложни механизми ството. Тѣ работятъ въ всички на индустрията, но никдѣ тѣ толкова страдания и униженіе рудницитѣ, отъ подземната работен

За това именно е необходимо дадатъ закони, съ които да се женитѣ да работятъ въ рудници, които се да полза на международното рудничаритѣ, конгреса се за нитѣ вкове:

Да живѣе международния работницитѣ!

Тукъ ще забѣлѣжимъ и тѣ лентъ фактъ, че слѣдъ конгреса Белгийската Социал партия даде банкетъ на работни родни домъ (maison du работни ски посрѣщна своитѣ международни бими гости.

Издѣе отъ печатъ № 13 отъ Соц.-Демокр. Библиотека е то ДВИЖЕНИЕ ВЪ НАЧАЛО СЕПТЕМВЪРЪ ГОДИНИ И СЕПЕ РОДА. Цѣна 50 стот.

Търново, кооперативна печатница